

Brusel 17. května 2023
(OR. en)

9474/23

LIMITE

MIGR 169
JAI 632
ASIM 59
SOC 322
EMPL 208
EDUC 165
IA 108
CODEC 890

POZNÁMKA

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	Výbor stálých zástupců / Rada
Č. dok. Komise:	8580/22 + ADD 1 - ADD 4
Předmět:	Návrh SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o jednotném postupu vyřizování žádostí o jednotné povolení k pobytu a práci na území členského státu pro státní příslušníky třetích zemí a o společném souboru práv pracovníků ze třetích zemí oprávněně pobývajících v některém členském státě (přepracované znění) – kompromisní znění předsednictví

Delegace naleznou v příloze poslední verzi kompromisního znění předsednictví k výše uvedenému návrhu.

Navrhované změny jsou označeny takto:

- nový text oproti návrhu Komise je vyznačen **tučně**;
- nový text oproti předcházející verzi je vyznačen **tučně a podtržen**;
- text vypuštěný z návrhu Komise je označen [...];
- text vypuštěný oproti předcházející verzi je označen [...].

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o jednotném postupu vyřizování žádostí o jednotné povolení k pobytu a práci na území členského státu pro státní příslušníky třetích zemí a o společném souboru práv pracovníků ze třetích zemí oprávněně pobývajících v některém členském státě (přepracované znění)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 79 odst. 2 písm. a) a b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů²,

v souladu s řádným legislativním postupem³,

¹ Úř. věst. C 27, 3.2.2009, s. 114.

² Úř. věst. C 257, 9.10.2008, s. 20.

³ Postoj Evropského parlamentu ze dne 24. března 2011 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 24. listopadu 2011 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Postoj Evropského parlamentu ze dne 13. prosince 2011 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/98/EU⁴ je třeba provést řadu změn. Z důvodu srozumitelnosti by uvedená směrnice měla být přepracována.
- (2) Ustanovení o jednotném postupu vyřizování žádostí ústící v kombinovaný doklad, který bude v rámci jediného správního aktu zahrnovat jak povolení k pobytu, tak pracovní povolení, by měla přispět ke zjednodušení a harmonizaci pravidel, která se v současnosti používají v členských státech.
- (3) Aby umožnily první vstup na své území, měly by mít členské státy možnost vydat jednotné povolení, nebo pokud takové povolení vydávají pouze po vstupu na své území, vízum. Členské státy by měly tato jednotná povolení nebo víza vydávat včas.
- (4) Je třeba stanovit procesní pravidla pro postup posuzování žádostí o jednotné povolení. Tento postup by měl být s ohledem na běžné pracovní vytížení správních orgánů členských států účinný a snadno zvládnutelný, transparentní a spravedlivý, aby dotyčným osobám nabízel odpovídající právní jistotu.
- (5) Ustanoveními této směrnice by neměla být dotčena pravomoc členských států regulovat přijímání státních příslušníků třetích zemí, včetně objemu vstupů státních příslušníků třetích zemí přicházejících za účelem výkonu zaměstnání.

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/98/EU ze dne 13. prosince 2011 o jednotném postupu vyřizování žádostí o jednotné povolení k pobytu a práci na území členského státu pro státní příslušníky třetích zemí a o společném souboru práv pracovníků ze třetích zemí oprávněně pobývajících v některém členském státě (Úř. věst. L 343, 23.12.2011, s. 1).

- (6) Tato směrnice by se měla vztahovat na pracovní poměry **státních příslušníků [...]** třetích zemí se zaměstnavateli. V případě, že vnitrostátní právo některého členského státu umožňuje přijmout státního příslušníka třetí země prostřednictvím agentury práce, která je na jeho území usazena a s níž má tento pracovník pracovní poměr, neměli by být **tito státní příslušníci třetích zemí [...]** vyloučeni z oblasti působnosti této směrnice a **veškerá ustanovení v této směrnici týkající se zaměstnavatelů by se rovněž měla vztahovat na tyto agentury.**
- (7) Tato směrnice by se neměla vztahovat na vyslané státní příslušníky třetích zemí [...]. To by nemělo bránit státním příslušníkům třetích zemí, kteří oprávněně pobývají a legálně pracují v některém členském státě a byli vysláni do jiného členského státu, aby po dobu svého vyslání nadále požívali rovného zacházení ve srovnání se státními příslušníky členského státu původu, pokud jde o ty podmínky zaměstnání, které nejsou ovlivněny uplatňováním směrnice **Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES**⁵.

[...]

- (9) Tato směrnice by se neměla vztahovat na státní příslušníky třetích zemí, kteří nabyli právního postavení dlouhodobě pobývacího rezidenta v souladu se směrnicí Rady 2003/109/ES⁶, jelikož mají obecně výhodnější právní postavení a zvláštní druh povolení k pobytu „dlouhodobě pobývacího rezidenta – EU“.

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1).

⁶ Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývacími rezidenty (Úř. věst. L 16, 23.1.2004, s. 44).

- (10) Tato směrnice by se neměla vztahovat na státní příslušníky třetích zemí, kteří byli přijati na území členského státu za účelem výkonu sezónní práce a kteří požádali o přijetí nebo byli přijati na území členského státu v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/36/EU⁷, neboť jsou zahrnuti do oblasti působnosti směrnice 2014/36/EU, která zavedla zvláštní režim.
- (11) Povinností členských států určit, zda má žádost podávat státní příslušník třetí země, nebo jeho zaměstnavatel, by neměla být dotčena případná ujednání požadující zapojení obou těchto stran do příslušného řízení. Členské státy by měly [...] **žádosti o jednotné povolení posoudit a prověřit buď v případě, že dotčený státní příslušník třetí země pobývá mimo území členského státu, v němž žádá o přijetí, nebo v případě, že již na území tohoto členského státu pobývá jako držitel platného povolení k pobytu vydaného tímto členským státem. Členské státy by rovněž měly mít možnost přijímat žádosti podané jinými státními příslušníky třetích zemí, kteří se oprávněně zdržují na jejich území.**
- (12) Ustanovení této směrnice o jednotném postupu vyřizování žádostí a o jednotném povolení by se neměla týkat jednotných nebo dlouhodobých víz. [...] **Pokud jsou splněny požadavky stanovené unijním nebo vnitrostátním právem a pokud členský stát vydává jednotná povolení pouze na svém území, měl by dotčený členský stát udělit státnímu příslušníkovi třetí země vízum požadované k získání jednotného povolení.**

⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/36/EU ze dne 26. února 2014 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem zaměstnání jako sezónní pracovníci (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 375).

- (13) Lhůta pro přijetí rozhodnutí o žádosti by měla zahrnovat [...] dobu potřebnou k zajištění souladu s kontrolami situace na trhu práce, **pokud se tato kontrola provádí v souvislosti s individuální žádostí o jednotné povolení. Na obecnou kontrolu situace na trhu práce, která nesouvisí s individuální žádostí o jednotné povolení, se tedy nevztahuje lhůta pro přijetí rozhodnutí. Členské státy by měly usilovat o včasné udělení víza požadovaného k získání jednotného povolení.**
- (14) Proto by členské státy měly od **žadatelů požadovat, aby příslušné dokumenty předložili pouze jednou a** provést za účelem vydání jak jednotného povolení, tak **případně** víza požadovaného k **získání jednotného povolení** pouze jednu věcnou kontrolu dokumentů předložených žadatelem, aby se zabránilo zdvojování práce a prodlužování postupů. [...]
- (15) Určením příslušného orgánu podle této směrnice by neměly být dotčeny pravomoci ani úloha jiných orgánů a případně sociálních partnerů, pokud jde o posuzování žádosti a rozhodnutí o ní.
- (16) Lhůta pro přijetí rozhodnutí o žádosti by však neměla zahrnovat dobu nezbytnou pro uznání odborné kvalifikace. Touto směrnicí by neměly být dotčeny vnitrostátní postupy uznávání diplomů.

- (17) Jednotné povolení by mělo být navrženo v souladu s nařízením Rady (ES) č. 1030/2002⁸, které umožňuje členským státům uvádět doplňující informace, zejména zda je dotyčné osobě povolen výkon práce. Členský stát by měl uvést, mimo jiné za účelem lepší kontroly migrace, nejenom v jednotném povolení, ale také ve všech vydaných povoleních k pobytu informace, které se týkají povolení k výkonu práce, bez ohledu na druh povolení nebo povolení k pobytu, na jehož základě byl státní příslušník třetí země přijat na území členského státu a byl mu poskytnut přístup na trh práce dotčeného členského státu.
- (18) Ustanovení této směrnice o povoleních k pobytu vydaných za jiným účelem, než je výkon práce, by se měla týkat pouze podoby těchto povolení a neměla by jimi být dotčena unijní nebo vnitrostátní pravidla pro postupy pro přijímání a postupy pro vydávání těchto povolení.
- (19) Ustanovení této směrnice o jednotném povolení a o povolení k pobytu vydaném za jiným účelem, než je výkon práce, by neměla bránit členským státům ve vydávání dalšího dokumentu v papírové podobě, jenž by umožňoval poskytnutí přesnějších informací o pracovním poměru, neboť pro takové informace není v povolení k pobytu dostatek prostoru. Takového dokumentu lze využít pro předcházení vykořisťování státních příslušníků třetích zemí a pro boj proti nelegálnímu zaměstnávání, avšak pro členské státy by mělo být jeho použití dobrovolné, přičemž daný dokument by neměl nahrazovat pracovní povolení, neboť by tak docházelo k narušení koncepce jednotného povolení. Uvedené informace lze rovněž uchovávat v elektronické podobě za využití technických možností podle článku 4 a podle bodu 20 písm. a) přílohy I nařízení (ES) č. 1030/2002.

⁸ Nařízení Rady (ES) č. 1030/2002 ze dne 13. června 2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí (Úř. věst. L 157, 15.6.2002, s. 1).

- (20) Podmínky a kritéria, na základě kterých může být žádost o vydání, změnu či obnovení jednotného povolení zamítnuta, nebo na jejichž základě může být jednotné povolení odňato, by měly být objektivní a měly by být stanoveny vnitrostátními právními předpisy, a to včetně podmínky dodržovat zásadu upřednostňování pracovníků Unie, jak vyplývá zejména z příslušných ustanovení aktů o přistoupení z roku 2003 a z roku 2005. Rozhodnutí o zamítnutí nebo odnětí jednotného povolení by měla být řádně odůvodněna.
- (21) Státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli platného cestovního dokladu a jednotného povolení vydaného členským státem, který uplatňuje schengenské *acquis* v plném rozsahu, by měli být oprávněni vstoupit a volně se pohybovat na území členských států, jež uplatňují schengenské *acquis* v plném rozsahu, po dobu nejvýše tří měsíců během jakéhokoli šestiměsíčního období v souladu nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399⁹ a článkem 21 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích¹⁰ (Schengenská úmluva).

⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1).

¹⁰ Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19.

- (22) Chybí-li horizontální právní předpisy Unie, práva státních příslušníků třetích zemí se liší podle toho, ve kterém členském státě vykonávají práci a jaká je jejich státní příslušnost. S cílem dále rozvíjet soudržnou přistěhovaleckou politiku, snížit rozdíl v právech, která mají občané Unie a státní příslušníci třetích zemí, kteří legálně pracují v členském státě, a doplnit stávající *acquis* v oblasti přistěhovalectví, by měl být stanoven soubor práv, zejména s cílem vymezit oblasti, ve kterých je zajištěna rovnost zacházení s uvedenými pracovníky ze třetích zemí, kteří zatím nejsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, ve srovnání s vlastními státními příslušníky členského státu. Cílem takových ustanovení je zavést minimální rovné podmínky v rámci Unie a uznat, že tito státní příslušníci třetích zemí přispívají hospodářství Unie svou prací a daňovými odvody; kromě toho mají uvedená ustanovení sloužit jako ochrana, díky níž bude omezena nekalá soutěž mezi vlastními státními příslušníky členského státu a státními příslušníky třetích zemí v důsledku možného vykořisťování státních příslušníků třetích zemí. Pracovník ze třetí země by měl být v této směrnici vymezen, aniž je dotčen výklad pojmu pracovního poměru v jiných ustanoveních práva Unie, jako státní příslušník třetí země, který byl přijat na území některého členského státu, oprávněně pobývá na jeho území a je v daném členském státě oprávněn pracovat v rámci placeného **pracovního** poměru v souladu s vnitrostátním právem nebo s vnitrostátní praxí.

- (23) Všichni státní příslušníci třetích zemí, kteří oprávněně pobývají a pracují ve členských státech, by měli bez ohledu na původní účel nebo důvod přijetí požívat přinejmenším společného souboru práv vycházejícího z rovného zacházení ve srovnání se státními příslušníky hostitelského členského státu. Právo na rovné zacházení v oblastech, na něž se vztahuje tato směrnice, by mělo být přiznáno nejen těm státním příslušníkům třetích zemí, kteří byli přijati v členském státě za účelem výkonu práce, nýbrž i těm, kteří byli přijati z jiných důvodů a byl jim poskytnut přístup na trh práce tohoto členského státu v souladu s jinými ustanoveními unijního nebo vnitrostátního práva, včetně rodinných příslušníků pracovníků ze třetích zemí, kteří byli přijati členským státem v souladu se směrnicí Rady 2003/86/ES¹¹, státních příslušníků třetích zemí, kteří byli přijati členským státem v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/801¹².
- (24) Právo na rovné zacházení ve vymezených oblastech by mělo být úzce spojeno s oprávněným pobytem státního příslušníka třetí země a přístupem na trh práce v členském státě, které jsou zakotveny v jednotném povolení, jež zahrnuje oprávnění pobývat a vykonávat práci, a v povolení k pobytu vydaném pro jiné účely, jež bude obsahovat informace o povolení k výkonu práce.

¹¹ Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny (Úř. věst. L 251, 3.10.2003, s. 12).

¹² Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/801 ze dne 11. května 2016 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, programů výměnných pobytů žáků či vzdělávacích projektů a činnosti au-pair (Úř. věst. L 132, 21.5.2016, s. 21).

- (25) Pracovní podmínky podle této směrnice by měly zahrnovat přinejmenším mzdu a výpověď, podmínky bezpečnosti práce a ochrany zdraví na pracovišti, pracovní dobu a dovolenou, a to při zohlednění platných kolektivních smluv.
- (26) Členský stát by měl uznat odbornou kvalifikaci státního příslušníka třetí země získanou v jiném členském státě stejným způsobem jako u občanů Unie a měl by zohlednit kvalifikace získané ve třetí zemi v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES¹³. Právem na rovné zacházení, jež je přiznáno pracovníkům ze třetích zemí, pokud jde o uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o odborné kvalifikaci v souladu s odpovídajícími vnitrostátními postupy, by neměla být dotčena pravomoc členských států přijímat tyto pracovníky ze třetích zemí na svůj trh práce.

Pracovníci ze třetích zemí by měli mít právo na rovné zacházení, pokud jde o sociální zabezpečení. Oblasti sociálního zabezpečení jsou vymezeny nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004¹⁴. Ustanovení o rovném zacházení uvedená v této směrnici, pokud jde o dávky sociálního zabezpečení, by se měla vztahovat rovněž na pracovníky přijaté do členského státu přímo ze třetí země. Tato směrnice by však neměla přiznávat pracovníkům ze třetích zemí více práv, než která jsou již stanovena ve stávajících právních předpisech Unie v oblasti sociálního zabezpečení státních příslušníků třetích zemí v situacích s přeshraničním prvkem.

¹³ Směrnice 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22).

¹⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

Bez ohledu na výše uvedené, jak rozhodl Soudní dvůr ve svém rozsudku ve věci C-302/19¹⁵, členský stát nesmí odmítnout ani snížit dávku sociálního zabezpečení držiteli jednotného povolení z důvodu, že někteří nebo všichni jeho rodinní příslušníci nepobývají na území uvedeného členského státu, ale ve třetí zemi, pokud tuto dávku poskytuje svým vlastním státním příslušníkům bez ohledu na místo pobytu jejich rodinných příslušníků.

- (28) Členské státy by měly zajistit rovné zacházení alespoň příslušníkům třetích zemí, kteří jsou zaměstnání nebo kteří jsou po minimální době zaměstnání registrováni jako nezaměstnaní. Jakýmkoli omezením rovného zacházení v oblasti sociálního zabezpečení podle této směrnice by neměla být dotčena práva přiznaná v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1231/2010¹⁶.
- (29) Právo Unie neomezuje pravomoc členských států uspořádat svůj systém sociálního zabezpečení. Každý členský stát stanoví podmínky, za nichž jsou dávky sociálního zabezpečení poskytovány, jakož i výši těchto dávek a dobu jejich poskytování. Při výkonu této pravomoci by však členské státy měly jednat v souladu s právem Unie.
- (30) Rovné zacházení s pracovníky ze třetích zemí by se nemělo vztahovat na opatření v oblasti odborné přípravy, která jsou financována v rámci systémů sociální pomoci.

¹⁵ **bod 39.**

¹⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1231/2010 ze dne 24. listopadu 2010, kterým se rozšiřuje působnost nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení (ES) č. 987/2009 na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti (Úř. věst. L 344, 29.12.2010, s. 1).

- (31) V zájmu posílení rovného zacházení s pracovníky ze třetích zemí by členské státy měly stanovit účinné, přiměřené a odrazující sankce pro zaměstnavatele v případě porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice, zejména pokud jde o pracovní podmínky a svobodu sdružování [...].
- (32) Za účelem řádného prosazování **vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice** by měly členské státy [...] **stanovit** vhodné mechanismy [...] pro monitorování [...] a v příslušných případech účinné a odpovídající inspekce na svých příslušných územích **v souladu s vnitrostátním právem či správní praxí. [...] Služby pověřené inspekcí práce nebo jiné příslušné orgány by případně měly mít přístup na pracoviště.**
- (33) Členské státy by rovněž měly [...] **zajistit, že existují** účinné mechanismy, které umožní pracovníkům ze třetích zemí domáhat se právními prostředky nápravy a podávat stížnosti přímo nebo prostřednictvím příslušných třetích stran, které mají v souladu s kritérii stanovenými ve vnitrostátním právu oprávněný zájem na zajištění souladu s touto směrnicí, jako jsou odborové svazy nebo jiná sdružení anebo příslušné orgány. To se považuje za nezbytné pro řešení situací, kdy pracovníci ze třetích zemí nemají o existenci donucovacích mechanismů povědomí nebo například kvůli obavám před možnými důsledky váhají, zda je mají svým jménem využívat.
- (33a) **V souvislosti s ochranou pracovníků by již měla být na vnitrostátní úrovni přijata a měla by být v platnosti podobná vnitrostátní opatření týkající se monitorování, posuzování, inspekci, sankcí a zjednodušeného podávání stížností.**

- (34) Jednotné povolení by mělo státního příslušníka třetí země po dobu své platnosti opravňovat ke změně zaměstnavatele. Členské státy by měly mít možnost [...] **zavést určité podmínky týkající se změny zaměstnavatele, včetně oznámení či postupu vyřizování žádostí [...]** a [...] kontroly situace na trhu práce[...]. **Kromě toho by členské státy měly mít možnost požadovat, aby změna zaměstnavatele nevedla ke změně povolání, včetně mimo jiné změny v profesním odvětví nebo podstatných charakteristik pracovního poměru. Aby se zabránilo možnému zneužití a aby byly chráněny oprávněné zájmy zaměstnavatelů, kteří investují zdroje do náboru a odborné přípravy pracovníků ze třetích zemí, měly by mít členské státy rovněž možnost stanovit minimální dobu, po kterou je držitel jednotného povolení povinen pracovat pro prvního zaměstnavatele před změnou zaměstnavatele. V mimořádných a řádně odůvodněných případech, například v případě vykořisťování držitele jediného povolení nebo pokud zaměstnavatel neplní své právní povinnosti vůči držiteli jednotného povolení, by členské státy měly povolit změnu zaměstnavatele před uplynutím této minimální doby. Jednotné povolení by v případě nezaměstnanosti držitele nemělo být odňato po dobu nejméně [...] dvou měsíců.**
- (35) Tato směrnice by měla být používána, aniž jsou dotčena příznivější ustanovení obsažená v právu Unie a v příslušných mezinárodních nástrojích.

- (36) Členské státy by měly uvést v účinnost ustanovení této směrnice bez diskriminace na základě pohlaví, rasy, barvy pleti, etnického nebo sociálního původu, genetických vlastností, jazyka, náboženského vyznání nebo víry, politických nebo jiných názorů, příslušnosti k národnostní menšině, majetku, narození, postižení, věku nebo sexuální orientace, zejména v souladu se směrnicí Rady 2000/43/ES¹⁷ a směrnicí Rady 2000/78/ES¹⁸.
- (37) Jelikož cílů této směrnice, totiž stanovení jednotného postupu vyřizování žádostí o jednotné povolení k pobytu a práci na území členského státu pro státní příslušníky třetích zemí a společného souboru práv pro pracovníky ze třetích zemí, kteří oprávněně pobývají v členském státě, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu a účinků opatření lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (38) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané v Listině základních práv Evropské unie v souladu s čl. 6 odst. 1 Smlouvy o EU.

¹⁷ Směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ (Úř. věst. L 180, 19.7.2000, s. 22).

¹⁸ Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, 2.12.2000, s. 16).

- (39) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž je dotčen článek [...] 4 uvedeného protokolu, se Irsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.

[...]

- (40) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.
- (41) Povinnost provést tuto směrnici ve vnitrostátním právu by se měla omezovat na ustanovení, která v porovnání s předchozí směrnicí představují podstatnou změnu. Povinnost provést ve vnitrostátním právu nezměněná ustanovení vyplývá z uvedené předchozí směrnice.
- (42) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůty pro provedení směrnic ve vnitrostátním právu uvedené v příloze I části B,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

1. Tato směrnice stanoví:
 - a) jednotný postup vyřizování žádostí o vydání jednotného povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí za účelem výkonu práce na území některého členského státu, s cílem zjednodušit postupy pro jejich přijímání a usnadnit kontrolu jejich právního postavení;
 - b) společný soubor práv pro pracovníky ze třetích zemí, kteří oprávněně pobývají v členském státě, založený na zásadě rovného zacházení ve srovnání se státními příslušníky daného členského státu, bez ohledu na původní důvod jejich přijetí na území tohoto členského státu.
2. **Touto směrnicí není dotčeno právo členských států stanovit objemy vstupů státních příslušníků třetích zemí v souladu s čl. 79 odst. 5 Smlouvy o fungování EU.**

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „státním příslušníkem třetí země“ osoba, která není občanem Unie ve smyslu čl. 20 odst. 1 Smlouvy o fungování EU;

- b) „pracovníkem ze třetí země“ státní příslušník třetí země, který byl přijat na území členského státu a který oprávněně pobývá na jeho území a je v daném členském státě oprávněn pracovat v rámci[...] **placeného** pracovního poměru v souladu s vnitrostátním právem nebo s vnitrostátní praxí;

[...]

- c) „jednotným povolením“ povolení k pobytu vydané orgány členského státu, které umožňuje státnímu příslušníkovi třetí země oprávněně pobývat na jeho území za účelem výkonu práce;
- d) „jednotným postupem vyřizování žádostí“ jakýkoliv postup, který na základě jediné žádosti o povolení pobývat a vykonávat práci na území členského státu podané státním příslušníkem třetí země nebo jeho zaměstnavatelem vede k rozhodnutí o této žádosti o jednotné povolení.

Článek 3

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na:

- a) státní příslušníky třetích zemí, kteří žádají o pobyt v členském státě za účelem výkonu práce;
- b) státní příslušníky třetích zemí, kteří byli členským státem přijati v souladu s unijním nebo vnitrostátním právem za jiným účelem, než je výkon práce, kteří jsou oprávněni k výkonu práce a kteří jsou držiteli povolení k pobytu v souladu s nařízením (ES) č. 1030/2002, a

- c) státní příslušníky třetích zemí, kteří byli členským státem přijati v souladu s unijním nebo vnitrostátním právem za účelem výkonu práce.

2. Tato směrnice se nevztahuje na státní příslušníky třetích zemí:

- a) kteří jsou rodinnými příslušníky občanů Unie, kteří vykonali nebo vykonávají právo volného pohybu v rámci Unie v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES¹⁹;
- b) kteří spolu se svými rodinnými příslušníky, a bez ohledu na svou státní příslušnost, požívají práv na volný pohyb rovnocenných s právy občanů Unie podle dohod mezi Uníí a jejími členskými státy nebo dohod mezi Uníí a třetími zeměmi;
- c) kteří jsou **vysláni, a to po dobu, po kterou jsou vysláni [...]**;
- d) kteří požádali o přijetí nebo byli přijati na území členského státu jako osoby převedené v rámci společnosti v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/66/EU²⁰;

¹⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

²⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/66/EU ze dne 15. května 2014 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí na základě převedení v rámci společnosti (Úř. věst. L 157, 27.5.2014, s. 1).

- e) kteří požádali o přijetí nebo byli přijati na území členského státu jako sezónní pracovníci v souladu se směrnicí 2014/36/EU nebo jako au-pair [...];
- f) kteří jsou oprávněni pobývat v členském státě na základě dočasné ochrany **v souladu se směrnicí 2001/55/ES** nebo kteří zažádali o povolení k pobytu v tomto členském státě z tohoto důvodu a vyčkávají rozhodnutí o svém právním postavení;
- g) kterým byla přiznána mezinárodní ochrana podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU²¹ nebo kteří o mezinárodní ochranu podle uvedené směrnice požádali a o jejichž žádosti nebylo dosud s konečnou platností rozhodnuto;
- h) kterým byla přiznána ochrana v souladu s vnitrostátním právem, mezinárodními závazky nebo praxí členského státu nebo kteří o ochranu v souladu s vnitrostátním právem, mezinárodními závazky nebo praxí členského státu požádali a o jejichž žádosti nebylo s konečnou platností rozhodnuto;**
- i) kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty v souladu se směrnicí 2003/109/ES;
- j) jejichž navrácení bylo odloženo z faktických nebo právních důvodů;

²¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (Úř. věst. L 337, 20.12.2011, s. 9).

- k) kteří zažádali o přijetí nebo kteří byli přijati na území členského státu jako osoby samostatně výdělečně činné;
 - l) kteří zažádali o přijetí nebo byli přijati jako námořníci za účelem zaměstnání či práce v jakékoli funkci na palubě lodi registrované v členském státě nebo plující pod vlajkou členského státu.
3. Členské státy mohou rozhodnout, že se kapitola II nevztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou oprávněni pracovat na území členského státu po dobu nepřesahující šest měsíců nebo kteří byli přijati do členského státu za účelem studia.
4. Kapitola II se nepoužije na státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou oprávněni k výkonu práce na základě víza.

KAPITOLA II

JEDNOTNÝ POSTUP VYŘIZOVÁNÍ ŽÁDOSTÍ A JEDNOTNÉ POVOLENÍ

Článek 4

Jednotný postup vyřizování žádostí

1. Žádost o vydání, změnu či obnovení jednotného povolení se podává v rámci jednotného postupu vyřizování žádostí. Členské státy určí, zda má žádost o jednotné povolení podat státní příslušník třetí země, nebo jeho zaměstnavatel. **Alternativně mohou členské státy umožnit, aby žádost podal kterýkoli z nich. [...]**
2. **Žádost o jednotné povolení se posuzuje a prověřuje buď v případě, že dotčený státní příslušník třetí země pobývá mimo území členského státu, v němž žádá o přijetí, nebo v případě, že již na území tohoto členského státu pobývá jako držitel platného povolení k pobytu. Členský stát může rovněž v souladu se svým vnitrostátním právem přijímat žádosti o jednotné povolení podané jinými státními příslušníky třetích zemí, kteří se oprávněně zdržují na jeho území.**
3. Členské státy posoudí žádost podanou podle odstavce 1 a přijmou rozhodnutí o vydání, změně či obnovení jednotného povolení, pokud žadatel splňuje požadavky stanovené v unijním nebo vnitrostátním právu. Rozhodnutí o vydání, změně či obnovení jednotného povolení představuje jediný správní akt zahrnující povolení k pobytu i pracovní povolení.

4. Pokud jsou splněny požadavky stanovené unijním nebo vnitrostátním právem a pokud členský stát vydává jednotná povolení pouze na svém území, dotčený členský stát udělí státnímu příslušníkovi třetí země vízum požadované **k získání jednotného povolení**.
5. V případě splnění stanovených podmínek vydají členské státy jednotné povolení státním příslušníkům třetích zemí, kteří požádají o přijetí, a již přijatým státním příslušníkům třetích zemí, kteří požádají o obnovení či změnu svých povolení k pobytu poté, co vstoupí v platnost vnitrostátní prováděcí právní předpisy.

Článek 5

Příslušný orgán

1. Členské státy určí orgán příslušný k přijímání žádostí a vydávání jednotného povolení.
2. Příslušný orgán rozhoduje o [...] žádosti o **jednotné povolení** co nejdříve, v každém případě nejpozději do čtyř měsíců ode dne [...] **podání úplné žádosti**.

Lhůta uvedená v prvním pododstavci zahrnuje provedení kontroly situace na trhu práce, **pokud je taková kontrola prováděna v souvislosti s individuální žádostí o jednotné povolení [...]**. Za mimořádných a **řádně odůvodněných** okolností [...] souvisejících s obtížností [...] žádosti, **případně včetně testu trhu práce**, může být tato lhůta prodloužena.

Pro případ, kdy rozhodnutí není učiněno ve lhůtě stanovené v tomto odstavci, jsou stanoveny právní důsledky vnitrostátními právními předpisy.

3. Příslušný orgán rozhodnutí písemně oznámí žadateli v souladu s oznamovacími postupy stanovenými příslušnými vnitrostátními právními předpisy.

4. V případě, že informace nebo dokumenty připojené k žádosti nejsou podle kritérií stanovených ve vnitrostátním právu úplné, příslušný orgán písemně vyrozumí žadatele o tom, že jsou požadovány dodatečné informace nebo dokumenty, přičemž stanoví přiměřenou lhůtu pro jejich předložení. Lhůta uvedená v odstavci 2 se pozastaví do doby, než příslušný orgán nebo jiné dotčené orgány obdrží požadované dodatečné informace. Pokud dodatečné informace nebo dokumenty nejsou v této lhůtě poskytnuty, může příslušný orgán žádost zamítnout.

Článek 6

Jednotné povolení

1. Členské státy při vydávání jednotného povolení použijí jednotný vzor stanovený nařízením (ES) č. 1030/2002 a uvedou informace týkající se pracovního povolení v souladu s písm. a) body 12 a 16 přílohy uvedeného nařízení.

Členské státy mohou uvést další informace o pracovním poměru státního příslušníka třetí země (například jméno a adresu zaměstnavatele, místo výkonu zaměstnání, pracovní náplň, pracovní dobu, odměnu) v papírové podobě nebo tyto údaje uložit v elektronické podobě podle článku 4 nařízení (ES) č. 1030/2002 a podle písm. a) bodu 20 přílohy uvedeného nařízení.

2. Členské státy při vydávání jednotného povolení nevydávají žádná dodatečná povolení za účelem prokázání povolení přístupu na trh práce.

Článek 7

Povolení k pobytu vydaná za jiným účelem, než je výkon práce

1. Při vydávání povolení k pobytu za jiným účelem, než je výkon práce, v souladu s nařízením (ES) č. 1030/2002 členské státy uvedou informace týkající se pracovního povolení bez ohledu na druh povolení.

Členské státy mohou uvést další informace o pracovním poměru státního příslušníka třetí země (například jméno a adresu zaměstnavatele, místo výkonu zaměstnání, pracovní náplň, pracovní dobu, odměnu) v papírové podobě nebo tyto údaje uložit v elektronické podobě podle článku 4 nařízení (ES) č. 1030/2002 a podle písm. a) bodu 20 přílohy uvedeného nařízení.

2. Při vydávání povolení k pobytu podle nařízení (ES) č. 1030/2002 členské státy nevydávají dodatečná povolení prokazující povolení přístupu na trh práce.

Článek 8

Procesní záruky

1. V písemném oznámení rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vydání, změnu nebo obnovení jednotného povolení nebo rozhodnutí, kterým se jednotné povolení odnímá na základě požadavků stanovených unijním nebo vnitrostátním právem, je uvedeno odůvodnění.

2. Proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vydání, změnu nebo obnovení či o odnětí jednotného povolení je možné podat opravný prostředek v dotčeném členském státě v souladu s vnitrostátním právem. V písemném oznámení podle odstavce 1 je uveden soud nebo správní orgán, u kterého může dotčená osoba podat opravný prostředek, a lhůta pro toto podání.
3. Žádost může být považována za nepřipustnou z důvodu stanovení objemu vstupů přijímaných státních příslušníků třetích zemí přicházejících ze třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání, a nemusí být z tohoto důvodu zpracována.

Článek 9

Přístup k informacím

Členské státy jednoduše zpřístupní a poskytnou na žádost **státnímu příslušníkovi třetí země a budoucímu zaměstnavateli**:

- a) dostatečné informace [...] o veškerých podkladech nezbytných k podání žádosti;
- b) informace o podmínkách vstupu a pobytu, včetně práv, povinností a procesních záruk státních příslušníků třetích zemí a jejich rodinných příslušníků.

Článek 10

Poplatky

[...]Členské státy mohou stanovit poplatky za vyřizování žádostí v souladu s touto směrnicí. Výše poplatků, které členský stát ukládá za zpracovávání žádostí, nesmí být nepřiměřená ani nadměrná.

Práva na základě jednotného povolení

1. V případě, kdy je **podle vnitrostátního práva** vydáno jednotné povolení, je jeho držitel po dobu jeho platnosti oprávněn přinejmenším:
 - a) ke vstupu a pobytu na území členského státu, který jednotné povolení vydal, pokud držitel splňuje všechny požadavky pro přijetí v souladu s vnitrostátním právem;
 - b) k volnému přístupu na celé území členského státu, který jednotné povolení vydal, v rámci omezení stanovených vnitrostátním právem;
 - c) k výkonu konkrétního zaměstnání, k němuž je oprávněn podle jednotného povolení v souladu s vnitrostátním právem;
 - d) k tomu, aby byl poučen o svých právech souvisejících s povolením, která jsou přiznána na základě této směrnice nebo vnitrostátního práva.
2. [...]Členské státy povolí držiteli jednotného povolení [...] **změnit zaměstnavatele. Kromě ověření podmínek přijímání v souladu s vnitrostátním právem mohou členské státy podmínit změnu zaměstnavatele některou z těchto podmínek: [...]**

- a) **v souladu s vnitrostátním právem oznámením nebo žádostí podanou příslušným orgánům v dotčeném členském státě. Pokud se členské státy rozhodnou pro postup oznamování, mohou vznést námitku proti změně zaměstnavatele do 90 dnů ode dne, kdy bylo úplné oznámení učiněno. Pokud se členské státy rozhodnou pro postup podávání žádostí, přijmou rozhodnutí o žádosti do 90 dnů ode dne, kdy byla úplná žádost podána. V obou případech může být právo držitele jednotného povolení provést změnu zaměstnavatele pozastaveno na dobu 90 dnů, během níž dotčený členský stát provádí v případě potřeby kontrolu podmínek podle písmena b) a c) a ověřuje, zda jsou splněny požadavky stanovené unijním nebo vnitrostátním právem [...],**
- b) **[...] kontrolou situace na trhu práce nebo požadavkem, aby změna zaměstnavatele nevedla ke změně povolání, nebo**
- c) **minimální dobou, po kterou je držitel jednotného povolení povinen pracovat pro prvního zaměstnavatele. Tato minimální doba nesmí přesáhnout dvanáct měsíců. V mimořádných a řádně odůvodněných případech povolí členské státy změnu zaměstnavatele před uplynutím této minimální doby.**

[...]

3. **[...] Nezaměstnanost není sama o sobě důvodem pro odnětí [...] jednotného povolení [...] za předpokladu, že:**

- a) **celková doba nezaměstnanosti nepřesáhne dva měsíce v průběhu doby platnosti jednotného povolení a**

- b) začátek a případně konec doby nezaměstnanosti se oznámí příslušným orgánům dotčeného členského státu v souladu s příslušnými vnitrostátními postupy. Členské státy určí, zda státní příslušník třetí země nebo jeho zaměstnavatel uvědomí příslušné orgány.

Pokud nezaměstnaný držitel jednotného povolení najde v průběhu povolené doby nezaměstnanosti nového zaměstnavatele, mohou členské státy podmínit nástup do nového zaměstnání podmínkami uvedenými v odstavci 2. V takovém případě členské státy umožní držiteli jednotného povolení [...] pobývat na svém území do doby, než příslušné orgány [...] posoudí, zda byly splněny podmínky stanovené v odstavci 2 a podmínky pro přijetí v souladu s vnitrostátním právem, a to i v případě, že [...] povolená doba [...] nezaměstnanosti již uplynula.

4. Odchylně od odstavce 3 mohou členské státy povolit, aby byl držitel jednotného povolení nezaměstnaný po delší dobu. V takovém případě mohou členské státy požadovat, aby držitel jednotného povolení prokázal, že má dostatečné prostředky pro svou obživu, aniž by využíval systému sociální pomoci dotčeného členského státu, pokud jde o jakoukoli dobu nezaměstnanosti přesahující dobu dvou měsíců uvedenou v odst. 3 písm. a).

KAPITOLA III

PRÁVO NA ROVNÉ ZACHÁZENÍ

Článek 12

Právo na rovné zacházení

1. Pracovníci ze třetích zemí, kteří jsou uvedeni v čl. 3 odst. 1 písm. b) a c) mají právo na rovné zacházení ve srovnání se státními příslušníky členského státu, ve kterém pobývají, pokud jde o:
- a) pracovní podmínky, včetně odměňování, propouštění a zdraví a bezpečnosti na pracovišti;
 - b) svobodu sdružování a spolčování a členství v organizaci zastupující pracovníky nebo zaměstnavatele nebo v jakékoli organizaci, jejíž členové náleží k určité profesní skupině, včetně využívání výhod poskytovaných takovými organizacemi, aniž jsou dotčeny vnitrostátní předpisy o veřejném pořádku a veřejné bezpečnosti;

- c) vzdělávání a **odbornou** přípravu;
- d) uznávání diplomů, osvědčení a jiných odborných kvalifikací v souladu s příslušnými vnitrostátními postupy;
- e) oblasti sociálního zabezpečení, jak jsou definovány v nařízení (ES) č. 883/2004;
- f) daňové výhody, je-li pracovník pro daňové účely považován za rezidenta příslušného členského státu;
- g) přístup ke zboží a službám a dodávky zboží a služeb určených veřejnosti, včetně postupů pro získání [...] bydlení, stanovených vnitrostátním právem, aniž by byla dotčena smluvní svoboda v souladu s unijním a vnitrostátním právem;
- h) poradenské služby poskytované úřady práce.

2. Členské státy mohou rovné zacházení omezit takto:

- a) pokud jde o odst. 1 písm. c):
 - i) omezením jeho uplatnění na ty pracovníky ze třetích zemí, kteří jsou zaměstnání nebo kteří byli zaměstnání a jsou zaregistrováni jako nezaměstnaní;
 - ii) vyloučením těch pracovníků ze třetích zemí, kteří byli na jejich území přijati v souladu se směrnicí 2016/801/EU;

- iii) vyloučením grantů a půjček na studium a obživu či jiných grantů a půjček;
 - iv) stanovením zvláštních podmínek v souladu s vnitrostátním právem, zahrnujících vysokou úroveň znalostí jazyka a zaplacení školného, jedná-li se o přístup k vysokoškolskému a pomaturitnímu vzdělávání a odborné přípravě a k odbornému vzdělávání a přípravě bez přímé spojitosti s výkonem konkrétního zaměstnání;
- b) omezením práv poskytnutých pracovníkům ze třetích zemí podle odst. 1 písm. e), aniž by však tato práva byla omezena u pracovníků ze třetích zemí, kteří jsou již zaměstnáni nebo kteří byli zaměstnáni po dobu nejméně šesti měsíců a kteří jsou zaregistrováni jako nezaměstnaní.

Členské státy mohou navíc rozhodnout, že se odst. 1 písm. e), pokud jde o rodinné dávky, nepoužije na státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou oprávněni pracovat na území členského státu po dobu nejvýše šesti měsíců, státní příslušníky třetích zemí, kteří byli přijati za účelem studia, **nebo na státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou oprávněni k výkonu práce na základě víza;**

- c) pokud jde o daňové výhody podle odst. 1 písm. f), omezením jeho působnosti na případy, kdy se bydliště nebo obvyklé místo pobytu rodinných příslušníků pracovníka ze třetí země, pro které uplatňuje nárok na daňové zvýhodnění, nachází na území dotčeného členského státu;

d) pokud jde o odst. 1 písm. g):

- i) omezením jeho uplatnění na ty pracovníky ze třetích zemí, kteří jsou zaměstnání;
- ii) omezením přístupu k [...] bydlení.

3. Prámem na rovné zacházení stanoveným v odstavci 1 není dotčeno právo členského státu odejmout povolení k pobytu vydané podle této směrnice, povolení k pobytu vydané za jiným účelem, než je výkon práce, nebo jakékoli jiné povolení pracovat v členském státě, nebo odmítnout jejich obnovení.
4. Pracovníci ze třetích zemí stěhující se do třetí země nebo jejich pozůstalí, kteří pobývají ve třetí zemi a jejichž práva jsou odvozena od dotyčných pracovníků, obdrží v souvislosti se stářím, invaliditou nebo úmrtím zákonný důchod vyplývající z předcházejícího zaměstnání dotyčného pracovníka, na nějž vznikl nárok v souladu s právními předpisy uvedenými v článku 3 nařízení (ES) č. 883/2004, a to za stejných podmínek a podle stejné výměry jako státní příslušníci dotčených členských států, kteří se odstěhují do třetí země.

Článek 13

Monitorování, posuzování [...], inspekce a sankce

1. Členské státy stanoví opatření za účelem prevence možného [...] **zneužívání a ukládání sankcí** za porušování vnitrostátních předpisů přijatých podle článku 12 ze strany zaměstnavatelů. [...] Opatření zahrnují monitorování, posuzování a případně inspekce v souladu s vnitrostátním právem nebo správní praxí.

2. Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle článku 12 ze strany zaměstnavatelů. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. [...]
3. Členské státy zajistí přístup na pracoviště pro služby pověřené inspekci práce nebo jiné příslušné orgány a – pokud tak **pro** vnitrostátní pracovníky stanoví vnitrostátní právo – organizace zastupující zájmy pracovníků.

Článek 14

Zjednodušené podávání stížností [...]

1. Členské státy zajistí, aby existovaly účinné mechanismy, jejichž prostřednictvím mohou pracovníci ze třetích zemí podávat stížnosti na své zaměstnavatele [...], a **to přímo, nebo prostřednictvím třetích stran, které mají v souladu s kritérii stanovenými v jejich vnitrostátním právu oprávněný zájem na zajištění souladu s vnitrostátními předpisy přijatými na základě této směrnice, nebo prostřednictvím příslušného orgánu členského státu, pokud tak stanoví vnitrostátní právo.**
2. Členské státy zajistí, aby třetí strany [...], **které mají v souladu s kritérii stanovenými v jejich vnitrostátním právu oprávněný zájem na zajištění souladu s vnitrostátními předpisy přijatými na základě této směrnice,** mohly jménem pracovníka ze třetí země nebo na jeho podporu jednat s jeho souhlasem v jakémkoli [...] **správním nebo občanskoprávním řízení** zaměřeném na prosazování souladu s **vnitrostátními předpisy přijatými na základě této směrnice.**

3. Členské státy zajistí pracovníkům ze třetích zemí stejný přístup, jako mají státní příslušníci členského státu, v němž pobývají, pokud jde o **opatření na ochranu před propuštěním nebo jiným nepříznivým zacházením ze strany zaměstnavatele, které je v reakci na stížnost podanou na úrovni podniku, nebo na jakékoli soudní řízení zaměřené na prosazování souladu s vnitrostátními předpisy přijatými na základě této směrnice.** [...]

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 15

Příznivější ustanovení

1. Tato směrnice se použije, aniž jsou dotčena příznivější ustanovení:
 - a) unijního práva včetně dvoustranných a mnohostranných dohod mezi Unií nebo Unií a jejími členskými státy na jedné straně a jednou nebo několika třetími zeměmi na straně druhé a
 - b) dvoustranných nebo mnohostranných dohod mezi jedním nebo několika členskými státy a jednou nebo několika třetími zeměmi.
2. Touto směrnicí není dotčeno právo členských států přijmout nebo zachovat ustanovení, která jsou příznivější pro osoby, na něž se vztahuje.

Článek 16

Informování veřejnosti

Každý členský stát poskytne široké veřejnosti snadný přístup k pravidelně aktualizovanému souboru informací o:

- a) podmínkách přijetí státních příslušníků třetích zemí na jeho území za účelem výkonu práce a o podmínkách pobytu na jeho území za tímto účelem;

- b) veškerých podkladech nezbytných k podání žádosti;
- c) podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí spadajících do oblasti působnosti této směrnice, včetně práv, povinností a procesních záruk.

Článek 17

Podávání zpráv

1. Komise pravidelně a poprvé ne později než [...] předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice členskými státy a navrhne změny, jež považuje za nezbytné.
2. V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007²² členské státy každoročně a poprvé ne později než [...] poskytnou Komisi (Eurostatu) statistiky o počtech státních příslušníků třetích zemí, kterým bylo v předchozím kalendářním roce uděleno jednotné povolení. Tyto statistiky se týkají referenčních období jednoho kalendářního roku, členění se podle **státního občanství, délky platnosti povolení, pohlaví a věku a případně podle povolání [...]** a předávají se do šesti měsíců po skončení referenčního období.

²² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 ze dne 11. července 2007 o statistice Společenství v oblasti migrace a mezinárodní ochrany a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 311/76 o sestavování statistik o zahraničních pracovnících (Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 23).

Článek 18

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s [...] čl. 3 odst. 2 písm. f), čl. 4[...] **odst. 2 [...] a 4**, čl. 5 odst. 2 **prvním a** druhým pododstavcem, **čl. 7 odst. 1**, články 9 **a 10**, čl. 11 odst. 2 až 4, [...] a články 13, 14 a 16 **do** [dvou let od vstupu v platnost]. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnici zrušenou touto směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátního práva, která přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 19

Zrušení

Směrnice 2011/98/EU uvedená v příloze I části A se zrušuje s účinkem ode dne *[den následující po dni stanoveném v čl. 18 odst. 1 prvním pododstavci této směrnice]*, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůty pro provedení směrnice uvedené v příloze I části B ve vnitrostátním právu.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 20

Vstup v platnost a použitelnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Články 1 a 2[...], čl. 3 odst. 1, čl. 3 odst. 2 písm. a) [...] **až e)** [...] a h) až l) [...], čl. 3 odst. 3 a 4, čl. 4[...] **odst. 1, 3 a [...]5**, čl. 5 odst. 1, čl. 5 odst. **2 poslední pododstavec**, čl. 5 odst. 3 a 4, článek 6, čl. 7 **odst. 2**, článek 8, [...] čl. 11 odst. 1, články 12[...] **a** 15 se použijí od [dne následujícího po dni uvedeném v čl. 18 odst. 1 prvním pododstavci].

Článek 21

Určení

Tato směrnice je určena členským státům v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament

Za Radu

předseda/předsedkyně předseda/předsedkyně

Část A

Zrušená směrnice (uvedená v článku 19)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady
2011/98/EU (Úř. věst. L 343, 23.12.2011, s. 1)

Část B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu (uvedené v článku 19)

Směrnice	Lhůta pro provedení
2011/98/EU	25. prosince 2013

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 2011/98/EU	Tato směrnice
Článek 1	Článek 1
Článek 2 [...]	Článek 2 [...]
Článek 3 [...]	Článek 3 [...]
Čl. 4 odst. 1 první a druhá věta [...]	Čl. 4 odst. 1 první a druhá věta [...]
Čl. 4 odst. 1, třetí věta	Čl. 4 odst. 2
Čl. 4 odst. 2	Čl. 4 odst. 3
Čl. 4 odst. 3	–
–	Čl. 4 odst. 4 [...]
Čl. 4 odst. 4	Čl. 4 odst. 5 [...]
Článek 5	Článek 5
Článek 6	Článek 6
Článek 7	Článek 7
Článek 8	Článek 8
Článek 9	Čl. 9 písm. a)
–	Čl. 9 písm. b)
Článek 10	Článek 10
Článek 11	Čl. 11 odst. 1
–	Čl. 11 odst. 2 až 4
Článek 12	Článek 12
–	Článek 13
–	Článek 14
Článek 13	Článek 15
Článek 14	Čl. 16 písm. a)

Směrnice 2011/98/EU	Tato směrnice
–	Čl. 16 písm. b) a c)
Článek 15	Článek 17
Článek 16	Článek 18
–	Článek 19
Článek 17	Článek 20
Článek 18	Článek 21
–	Příloha I
–	Příloha II